

24. Aarg.

15. Februar 1908.

Nr. 3.

Kvindens Retsstilling.

III

I Kravet om Kvindens Valgret er der to store Hovedargumenter, som bestandig føres i Marken. Det ene er dette: Det er et *Retfærdighedskrav*. Det andet dette: Der vil gennem Kvindens direkte Medvirken i Samfundsstyrelsen *tilføres Samfundet nye Værdier*.

Disse to Argumenter er saa vægtige, at hvert enkelt af dem vilde være tilstrækkeligt, om der ikke gaves andre, til Begrundelse af Kvindens Valgretskrav.

Det første, Retfærdighedskravet, er forlængst steget ned fra Ideernes og Teoriernes Verden og har plantet sine Fødder solidt nok i det praktiske Liv, derved nemlig, at Kvinderne i Forhold til Samfundet fra at være Nuller bag Tallene fra 1 til 9 (Mændene) selv er blevet Tal fra 1 til 9 — som selverhvervende og som skatteydende og som medarbejdende Samfundsborgere. Det kan gaa til en Tid i bestandig videre Omfang at paalægge Kvinderne Samfundspligter samtidig med haardnakket at nægte dem Samfundsrettigheder; i Længden kan denne Stilling umuligt opretholdes. Saa Retfærdighedskravet med sit svære, haandgribelige Skyts i det prakti-

ske Liv vilde i Længden være nok til at nedbryde enhver Modstand.

Det andet Argument, Tilførelsen af de nye Værdier, bevæger sig paa Omraadet *in spe*. Nutiden kan tro og haabe, og der er meget — i Kvindens fra Mandens forskellige Psykologi, i det af Kvinder paa flere Omraader udførte Arbejde, særlig i filantropisk Henseende etc. etc. — at bygge denne Tro og dette Haab paa; men det er Fremtiden forbeholdt at virkeliggøre Forventningen om de nye Værdier.

Der er et *tredje Argument* for Kvindens Valgret, som, naar det bliver fremført med den rette Klarhed og Kraft og med Fremlæggelse af de mange, tunge, derhen hørende Beviser, maatte — skulde man synes — kunne faa alle Modstandere, ogsaa de sejgeste, mest forbenede og mest mandfolkeagtigoverlegne Modstandere, til skamfuldt og angergivent at bøje deres Hoveder og sige: Kvinderne skal have Valgret — kommunal og politisk — og Valgbarhed med — hellere i Dag end i Morgen. Lad os straks gaa i Gang med at faa alle Hindringer ryddet af Vejen; lad os ufortøvet og i fuld Enighed foretage den Grundlovsændring, som vil aabne den sid-